

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, poz. 1572, poz. 1907 i poz. 1940)

stwierdza się nieważność

§ 1 uchwały Nr VIII/67/2024 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie zmiany uchwały nr XIV/129/2019 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zakresie słów: „i pkt 10” oraz „10) pochodzących z gospodarstw domowych odpadów tekstyliów i odzieży, w ilości do 50 kg na rok.”.

UZASADNIENIE

W dniu 7 stycznia 2025 r. do Wojewody Pomorskiego wpłynęła uchwała Nr VIII/67/2024 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie zmiany uchwały nr XIV/129/2019 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, dalej zwana „uchwałą”, przekazana przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Gdańsku.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada wskazała przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, poz. 1572, poz. 1907 i poz. 1940) oraz art. 6r ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399 i poz. 1717, dalej jako: „ustawa”).

W toku czynności nadzorczych, pismem z dnia 16 stycznia 2025 r., organ nadzoru zawiadomił Radę Miejską Jastarni o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały oraz poinformował o możliwości złożenia wyjaśnień w sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że badana uchwała w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Na wstępie należy wskazać, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego podlegający publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Jednocześnie zasada praworządności wyrażona w art. 7 Konstytucji RP, który stanowi, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, wymaga, aby organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym działał ściśle w granicach tego upoważnienia (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt II SA/Wr 686/12). Zgodnie z treścią art. 6r ust. 3 ustawy „rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych”.

W § 1 uchwały Rada Miejska wskazała, że „zmienia się treść par. 7 ust. 4 pkt 7 i pkt 10, które uzyskują odpowiednio brzmienie:

„7) pochodzących z gospodarstw domowych mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, w ilości do 400 kg na rok.”

„10) pochodzących z gospodarstw domowych odpadów tekstyliów i odzieży, w ilości do 50 kg na rok.””. Tym samym rada określiła, w ramach uiszczonej opłaty, limit przyjmowanych przez PSZOK odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży, naruszając w ten sposób art. 6r ust. 3a i ust. 3aa ustawy. Zgodnie ze wskazanymi przepisami „dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych i odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy, stanowiących odpady komunalne, oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi” (art. 6r ust 3a ustawy). „Ograniczenie może dotyczyć także ilości innych niż wymienione w ust. 3a bioodpadów stanowiących odpady komunalne odbieranych

lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy a na których prowadzona jest działalność w zakresie gastronomii, w tym restauracje, stołówki i zakłady zbiorowego żywienia, hurtownie, jednostki handlu detalicznego, a także podobnych odpadów z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność (art. 6r ust. 3aa ustawy). Ustawodawca zatem w sposób wyraźny przyznał radzie gminy kompetencję do ograniczenia ilości odpadów komunalnych przyjmowanych przez PSZOK w ramach opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, wskazując jednocześnie, jakiego rodzaju odpadów komunalnych to ograniczenie może dotyczyć. Z analizy cyt. przepisu wynika a contrario, że nie jest dopuszczalne ograniczenie ilości pozostałych rodzajowo przyjmowanych odpadów komunalnych, w tym odpadów tekstyliów i odzieży (por. wyrok NSA z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt II OSK 1493/18, wyrok WSA w Opolu z dnia 25 września 2019 r., sygn. akt I SA/Op 210/19). Rada ograniczając ilość odpadów tekstyliów i odzieży przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych naruszyła w sposób istotny art. 6r ust. 3a i ust. 3aa ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP.

Wobec powyższego, stwierdzenie nieważności § 1 uchwały Nr VIII/67/2024 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie zmiany uchwały nr XIV/129/2019 Rady Miejskiej Jastarni z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zakresie słów: „i pkt 10” oraz „10) pochodzących z gospodarstw domowych odpadów tekstyliów i odzieży, w ilości do 50 kg na rok.”, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Beata Rutkiewicz

QAW